

PHÚC THAY NGƯỜI CÓ THIÊN CHÚA LÀM CHỖ NƯỞNG THÂN!

... Chứng từ của **ông Jean Postic 86 tuổi** thuộc giáo xứ Auvers-sur-Oise ở miền Bắc nước Pháp. Ông hân hoan bày tỏ niềm hạnh phúc được làm chứng cho Đức Tin Công Giáo trong môi trường bệnh viện.

Vì lý do sức khỏe tôi phải nhập viện tại Pontoise. Hoàn toàn không buồn phiền lo lắng gì hết. Trái lại tôi lợi dụng cơ hội ngàn vàng để làm chứng cho Đức Tin của tôi nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ thế giới, Đấng hằng yêu thương nhân loại không bút mực nào tả cho hết!!!

Và dĩ nhiên tôi mang theo rất nhiều bằng chứng hiển nhiên. Chẳng hạn một cuốn sách viết về Đức Giáo Hoàng, một cuốn suy niệm liên-tôn và một Trạng Hạt Mân Côi thân thương. Tất cả những thứ này trở thành phương tiện tuyệt vời cho phép tôi có lý do để trao đổi bàn thảo và đàm thoại về niềm tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Ngoài ra còn có sự kiện tôi được rước Mình Thánh Chúa và được cầu nguyện chung trong phòng.

Rồi thêm một biến cố quan phòng khác. Thời gian tôi nằm bệnh viện rơi đúng tháng chay tịnh ramadan của hồi giáo. Lợi dụng dịp này, tôi trao đổi với một nữ bệnh nhân trẻ tuổi hồi giáo và chúng tôi cùng nhau cầu nguyện. Vào chính lúc ấy thì người mang Mình Thánh Chúa đến cho tôi bước vào phòng bệnh. Thế là cả ba chúng tôi tiếp tục cầu nguyện chung.

Tôi cũng có dịp trao đổi và cầu nguyện với một nữ tu đang nằm bệnh viện. Rồi tôi nói về THIÊN CHÚA với một bạn trẻ hồi giáo bị bệnh, bị mất hết nhuệ khí và tinh thần bị rơi xuống thật thấp.

Một ngày tôi nói với một nữ y tá về Đức Tin Công Giáo thì cô trả lời ngay:

- Cháu có Đức Chúa GIÊSU trong lòng cháu!

Với một y tá khác thì tôi trao đổi về cuốn sách suy niệm tôi đang đọc. Một cô trợ tá khi tôi hỏi xin bánh ngọt khô thì cô vui vẻ mang ngay đến biếu cho tôi.

Tôi nghĩ rằng một tín hữu Công Giáo có thể và cần phải làm chứng về Đức Tin của mình, mặc dầu không bao giờ nghĩ đến chuyện quyến rũ lôi kéo người khác tin theo tôn giáo của mình. Sự kiện tôi có cơ hội làm chứng về Đức Tin khiến cho những ngày nằm bệnh viện của tôi trở nên ý nghĩa, hứng thú và thật đẹp. Đây là chứng tá Đức Tin mà thế giới đang cần đến.

Tôi không quên bày tỏ lòng tri ân đối với nhân viên Văn Phòng Tuyên Úy Công Giáo của bệnh viện vì đã đều đặn mang Mình Thánh Chúa đến cho tôi tại phòng bệnh và cùng tôi cầu nguyện chung.

Sau khi xuất viện trở về nhà tôi tiếp tục giữ mối liên hệ với nhiều người. Thật thế, nơi khu phố chúng tôi đã thành lập một hội đoàn. Chúng tôi tất cả đều quen biết nhau và tương trợ giúp đỡ lẫn nhau. Một bà láng giềng đến đưa tôi đi mua sắm. Một bà láng giềng khác thì mang Mình Thánh Chúa đến cho tôi vào mỗi Chúa Nhật. Khi trời đẹp, tôi ra khỏi nhà đi bách bộ dạo chơi một chút và thăm hỏi người này người kia. Chúng tôi thật sự có một lối sống như ở miền quê vì mọi người đều quen biết nhau. Nơi khu phố chúng tôi, Thánh Lễ trở thành sống động, bởi vì chúng tôi sống thân thiện và gần gũi nhau. Đối với tôi thì đây là một hồng ân, một hồng ân cao cả lớn lao.

... THIÊN CHÚA phán như sau: "Đáng nguyên rửa thay kẻ tin ở người đời, lấy sức phàm nhân làm nơi nương tựa, và lòng dạ xa rời THIÊN CHÚA! Người đó sẽ như bụi cây trong hoang địa chẳng được thấy hạnh phúc bao giờ, hạnh phúc có đến cũng chẳng nhìn ra, nhưng sẽ ở mãi nơi đồng khô cỏ cháy, trong vùng đất mặn không không một bóng người. Phúc thay kẻ đặt niềm tin vào THIÊN CHÚA, và có THIÊN CHÚA làm chỗ nương thân. Người ấy như cây trồng bên dòng nước, đâm rễ sâu vào mạch suối trong, mùa nóng có đến cũng chẳng sợ gì, lá trên cành vẫn cứ xanh tươi, gặp năm hạn hán cũng chẳng ngại, và không ngừng trổ sinh hoa trái. Không gì nham hiểm và bất trị như lòng người, ai dò thấu được? Ta là THIÊN CHÚA, Ta dò xét lòng người, thử thách mọi tâm can. Ta sẽ thưởng phạt ai nấy tùy theo cách nó sống và việc nó làm. Con chim quốc ấp trứng nó không đẻ, kẻ làm giàu bất chính nào có khác chi: nửa cuộc đời, nó phải bỏ giàu sang, và rốt cuộc, cũng chỉ là một đũa ngu đần" (Giêrêmia 17,5-11).

("Église En Val-D'Oise", Le mensuel du Diocèse De Pontoise, No 301, Janvier 2014, trang 21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt